

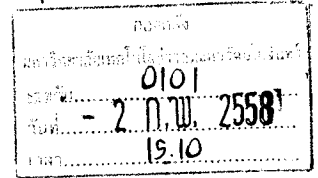

ที่ กค ๐๓๐๕/ ๑๖๒๓

กรมธนารักษ์

ถนนพระราม ๖ กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

๓๐ มี.ค. ๒๕๕๘

เรื่อง การจัดทำประกันภัยรถยนต์ราชการภาคสมัครใจ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่ ศธ ๐๕๘๒.๐๓/๔๕๘๘ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำประกันภัยทรัพย์สินของทางราชการ จำนวน ๖ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์มีความประสงค์ขออนุมัติหลักการในการจัดทำประกันภัยรถยนต์ราชการภาคสมัครใจ สำหรับรถยนต์ประจำตำแหน่ง รถยนต์ส่วนบุคคล รถยนต์รับรอง โดยขอจัดทำประกันภัยรถยนต์ ประเภทที่ ๑ สำหรับรถยนต์ประจำตำแหน่ง จำนวน ๒ คัน รถยนต์ส่วนบุคคล จำนวน ๑๔ คัน และรถยนต์รับรอง จำนวน ๑ คัน และประเภทที่ ๓ สำหรับรถยนต์ราชการที่มีอายุเกินกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๗ คัน จึงขอให้คณะกรรมการกลั่นกรองการจัดเอาประกันภัยทรัพย์สินของรัฐพิจารณาอนุมัติหลักการให้มหาวิทยาลัยฯ จัดทำประกันภัยรถยนต์ราชการภาคสมัครใจ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมธนารักษ์ขอเรียนว่า

๑. คณะกรรมการกลั่นกรองการจัดเอาประกันภัยทรัพย์สินของรัฐได้อนุมัติเป็นหลักการในการจัดทำประกันภัยรถยนต์ราชการภาคสมัครใจไว้แล้ว โดยรถยนต์ราชการที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ขอทำประกันภัยดังกล่าว มีลักษณะการใช้งานตามภารกิจปกติของหน่วยงาน จัดอยู่ในกลุ่มที่ ๓ สามารถจัดทำประกันภัยรถยนต์ราชการภาคสมัครใจความคุ้มครองประเภทที่ ๓ ในอัตราร้อยละ ๑๕ ของจำนวนรถยนต์ที่ส่วนราชการจดทะเบียนและใช้งานอยู่ในปัจจุบันในวงเงินความคุ้มครองไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาทต่อคน โดยให้หัวหน้าส่วนราชการเป็นผู้พิจารณาอนุมัติให้จัดทำประกันภัยรถยนต์ราชการภาคสมัครใจได้ตามความจำเป็นและเหมาะสมของส่วนราชการ/หน่วยงานนั้นๆ สำหรับรถประจำตำแหน่ง และรถรับรอง ไม่สามารถจัดทำประกันภัยได้เนื่องจากไม่เข้าหลักเกณฑ์เบื้องต้นสำหรับการจัดทำประกันภัยรถยนต์ราชการภาคสมัครใจ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

๒. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ให้เหตุผลในการขอจัดทำประกันภัยรถยนต์ว่ามหาวิทยาลัยมีหน่วยพื้นที่ตั้ง ๔ หน่วยพื้นที่ และต้องมีการติดต่อประสานงานกันระหว่างพื้นที่เป็นประจำ จึงจำเป็นต้องใช้รถราชการดังกล่าวในการเดินทาง ซึ่งการเดินทางแต่ละครั้งมีผู้ร่วมเดินทางเป็นจำนวนมากทำให้เกิดความเสี่ยงด้านความปลอดภัยของนักศึกษา บุคลากร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการใช้รถยนต์ในการปฏิบัติการดังกล่าว มีลักษณะเป็นการใช้งานตามภารกิจปกติของหน่วยงาน ไม่มีเหตุที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุได้มากกว่ารถยนต์ปกติ และหรือเมื่อเกิดอุบัติเหตุแล้วมีโอกาที่จะก่อให้เกิดความเสียหายที่มีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของบุคคลอื่นในวงกว้าง และหรือจำนวนมาก อีกทั้งรถยนต์ที่ใช้งานตามภารกิจปกติของหน่วยงาน หากเกิดความเสียหายจากการใช้รถยนต์ที่มีได้เกิดจากการจงใจ

หรือประมาณ ...

หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง พนักงานขับรถก็จะได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ อยู่แล้ว และการจัดทำประกันภัยรถยนต์ประเภท ๑ ก็ไม่เป็นเหตุให้ลดความเสี่ยงในด้านความปลอดภัยของบุคลากรของมหาวิทยาลัยได้ ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ยังไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะเสนอคณะกรรมการกลั่นกรองการจัดเอาประกันภัยทรัพย์สินของรัฐเพื่อขออนุมัติจัดทำประกันภัยรถยนต์ราชการภาคสมัครใจนอกเหนือไปจากหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกลั่นกรองการจัดเอาประกันภัยทรัพย์สินของรัฐกำหนดได้ หากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ยืนยันที่จะขอทำประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจดังกล่าวข้างต้น ขอให้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็น พร้อมทั้ง แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับสถิติการใช้รถยนต์ สถิติการเกิดอุบัติเหตุ และจำนวนค่าเสียหายที่เกิดขึ้นในรอบปีที่ผ่านมา เพื่อเป็นข้อมูลประกอบในการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองฯ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวีระวุฒิ ศรีเปารยะ)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมธนารักษ์

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการกลั่นกรองฯ
กองบริหารที่ราชพัสดุภูมิภาค
โทร. ๐ ๒๒๗๘ ๕๕๓๑
โทรสาร ๐ ๒๒๗๐ ๑๘๙๐

ขอรับทราบ ทันที
วพ
๒ พ.ค. ๕๖

แนวทางและหลักเกณฑ์

การจัดทำประกันภัยทรัพย์สินของทางราชการ

จัดทำโดยคณะกรรมการกลั่นกรองการจัดเอาประกันภัยทรัพย์สินของรัฐ

วันที่ 29 กันยายน 2549

แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำประกันภัยทรัพย์สินของทางราชการ

ความเป็นมาและวัตถุประสงค์

คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2548

1. ให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2538 และวันที่ 5 สิงหาคม 2540 เรื่อง การประกันภัยทรัพย์สินของรัฐ

2. เห็นชอบหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประกันภัยทรัพย์สินของรัฐ ดังนี้

(1) ให้สถานที่ราชการภายในประเทศให้ถือหลักประกันตนเอง ยกเว้นสถานที่ราชการที่มีคลังเก็บสินค้าหรือโรงงานของทางราชการทั่ว ๆ ไป ซึ่งอาจเกิดความเสียหายมากเมื่อเกิดอัคคีภัยให้จัดหาประกันภัยได้

(2) ให้รัฐวิสาหกิจซึ่งมีทรัพย์สินที่อาจเกิดความเสียหายมากในเมื่อเกิดอัคคีภัยจัดการประกันภัยโรงงานหรือที่เก็บพัสดุของรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ

(3) สถานที่ราชการในต่างประเทศ ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของทางรัฐบาลให้ประกันภัยได้ตามความเห็นของกระทรวงการต่างประเทศ

(4) การประกันภัยกรณีรถยนต์ราชการของสำนักงานในต่างประเทศ

4.1) ให้ประกันภัยรถยนต์ส่วนบุคคลประจำสำนักงานและรถยนต์ประจำตำแหน่งได้ ในแบบคุ้มครองบุคคลที่ 3 หรือตามที่กฎหมายของประเทศนั้นกำหนด

4.2) กรณีมีความจำเป็นต้องทำประกันภัยรถยนต์ส่วนบุคคลประจำสำนักงานและรถยนต์ประจำตำแหน่งแตกต่างไปจากข้อ (4.1) อันเนื่องมาจากสถานการณ์ในประเทศนั้นไม่มีความปลอดภัย มีการปล้นจี้โจรกรรมรถยนต์ในอัตราสูง รวมทั้งสภาพอากาศ การจราจรที่ไม่เป็นระเบียบ ตลอดจนปัญหาการว่าจ้างพนักงานขับรถให้ประกันได้ตามความเห็นของกระทรวงการต่างประเทศ

4.3) สถานทูต สถานกงสุลที่ตั้งอยู่ในประเทศที่มีเขตแดนติดกับประเทศไทยสามารถทำประกันภัยรถยนต์กับบริษัทประกันภัยในประเทศไทย โดยคุ้มครองความเสียหายกับประเทศที่ตั้งของสถานทูต สถานกงสุล

(5) กรณีทรัพย์สินอื่นของทางราชการให้จัดหาประกันภัยได้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกลั่นกรองการจัดเอาประกันภัยทรัพย์สินของรัฐ

3. อนุมัติให้แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการจัดเอาประกันภัยทรัพย์สินของรัฐโดยมีปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธาน ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนกรมการประกันภัย ผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นกรรมการ และผู้แทนกรมธนารักษ์ เป็นกรรมการและเลขานุการ ให้คณะกรรมการดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1) กำหนดขอบเขตการจัดเอาประกันภัยทรัพย์สินอื่นของทางราชการ นอกจากสถานที่ราชการและรถยนต์ราชการของสำนักงานในต่างประเทศ

2) กำหนดคำนิยามของคำว่า “ สถานที่ราชการ ” และ “ ทรัพย์สินของทางราชการ ”

3) พิจารณาให้ความเห็นชอบเรื่องที่ส่วนราชการเสนอขอจัดเอาประกันภัยทรัพย์สินอื่น นอกจากสถานที่ราชการ และรถยนต์ราชการของสำนักงานในต่างประเทศ

- 4) จัดให้มีการศึกษาข้อดี - ข้อเสีย ของการจัดเอาประกันภัยทรัพย์สินของทางราชการ
- 5) กำหนดแผนระยะยาวในการจัดเอาประกันภัย
- 6) เชิญเจ้าหน้าที่เจ้าของเรื่องและเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการรัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เข้าร่วมพิจารณาหรือชี้แจง แสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ

4. การประกันภัยทรัพย์สินของรัฐไม่ว่าจะเป็นสถานที่ราชการ รถยนต์ หรือทรัพย์สินอื่น ๆ เป็นการป้องกันไว้ก่อนเกิดความเสียหาย จึงควรจัดให้มีการประกันภัยครอบคลุมถึงทรัพย์สินอื่นของรัฐด้วย แต่การกำหนดมูลค่าการประกันภัยทรัพย์สินอื่นของรัฐ คณะกรรมการกลั่นกรองการจัดเอาประกันภัยทรัพย์สินของรัฐควรพิจารณาให้รอบคอบว่าค่าเบี้ยประกันภัยจะคุ้มกับความคุ้มครองที่ได้รับหรือไม่

นิยามและความหมาย

คณะกรรมการกลั่นกรองการจัดเอาประกันภัยทรัพย์สินของรัฐได้กำหนดนิยามและความหมายเกี่ยวกับการจัดทำประกันภัยทรัพย์สินของทางราชการ ดังนี้

“ทรัพย์สินของทางราชการ” ที่จะเสนอขอเอาประกันภัยให้หมายถึง ทรัพย์สินที่เป็นของกระทรวง ทบวง กรม และหมายรวมถึงส่วนราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 ที่อยู่ในข่ายต้องเสนอขอความเห็นชอบในการจัดทำประกันภัยต่อคณะกรรมการกลั่นกรองการจัดเอาประกันภัยทรัพย์สินของรัฐ

ทรัพย์สินอื่นของทางราชการที่จะเสนอจัดทำประกันภัยได้ต้องเป็นทรัพย์สินตามความหมายของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535

“สถานที่ราชการ” หมายถึง สำนักงานหรืออาคารที่ทำการ รวมถึงอาคารประกอบอื่นที่ใช้ประโยชน์ต่อเนื่องและบ้านพักของข้าราชการ

ขอบเขตการจัดทำประกันภัย

คณะกรรมการกลั่นกรองการจัดเอาประกันภัยทรัพย์สินของรัฐได้กำหนดขอบเขตในการจัดทำประกันภัยทรัพย์สินของทางราชการ ดังนี้

การจัดทำประกันภัยรถยนต์ราชการภาคสมัครใจ

หลักเกณฑ์เบื้องต้นสำหรับรถยนต์ราชการที่ขอทำประกันภาคสมัครใจ ดังนี้

1. ต้องเป็นรถยนต์ราชการส่วนกลางที่ใช้ในการปฏิบัติตามภารกิจของหน่วยงานเท่านั้น
2. ลักษณะการใช้รถยนต์ราชการเพื่อปฏิบัติงานตามภารกิจของหน่วยงานมีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ
3. หน่วยงานผู้เสนอขอทำประกันภัยต้องมีงบประมาณเพียงพอที่จะดำเนินการ โดยไม่ขอตั้งงบประมาณเพิ่มเติมเพื่อการนี้โดยเฉพาะ

4. หากหน่วยงานใดมีเหตุผลความจำเป็นที่นอกเหนือไปจากที่คณะกรรมการกลั่นกรองการจัดเอาประกันภัยทรัพย์สินของรัฐกำหนดให้เสนอขออนุมัติเป็นเฉพาะกรณี

คณะกรรมการกลั่นกรองการจัดเอาประกันภัยทรัพย์สินของรัฐได้อนุมัติในหลักการในการจัดทำประกันภัยรถยนต์ราชการภาคสมัครใจ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 อนุมัติเป็นหลักการให้จัดทำประกันภัยรถยนต์ราชการภาคสมัครใจ สำหรับรถยนต์ราชการส่วนกลางของส่วนราชการ/หน่วยงาน ในเขตพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยรถยนต์ราชการที่ขอทำประกันภัยจะต้องเป็นรถยนต์ราชการที่มีการกิจปกติในพื้นที่และมีการจดทะเบียนรถยนต์ในพื้นที่ ทั้งนี้ ในการจัดทำประกันภัยให้ส่วนราชการที่ขอทำประกันภัยเจรจาในเรื่องของการคุ้มครองความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการก่อการร้ายด้วย และหากเหตุการณ์ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้กลับสู่ภาวะปกติ ในการขอทำประกันภัยรถยนต์ราชการภาคสมัครใจให้ดำเนินการตามกลุ่มที่ 2 และหรือ 3 แล้วแต่กรณี หรือนำเสนอคณะกรรมการกลั่นกรองคณะกรรมการกลั่นกรองการจัดเอาประกันภัยทรัพย์สินของรัฐพิจารณา

กลุ่มที่ 2 อนุมัติเป็นหลักการให้จัดทำประกันภัยรถยนต์ราชการภาคสมัครใจสำหรับรถยนต์ราชการที่มีลักษณะการใช้งานที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุได้มากกว่ารถยนต์ราชการปกติ และหรือเมื่อเกิดอุบัติเหตุแล้วมีโอกาสจะก่อให้เกิดความเสียหาย มีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของบุคคลอื่นในวงกว้างและหรือจำนวนมาก ดังนี้

2.1 รถยนต์ราชการที่มีลักษณะการใช้งานในสถานการณ์ฉุกเฉินและหรือสถานการณ์พิเศษซึ่งมีโอกาสเกิดความเสียหายต่อการเกิดอุบัติเหตุ ได้แก่ รถพยาบาล รถยนต์ฉุกเฉิน รถยนต์บรรเทาสาธารณภัย รถยนต์ดับเพลิง รถยนต์ที่ใช้ในการกิจติดตามจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมาย รถยนต์ที่ใช้ในการกิจ และในขบวนเสด็จพระราชดำเนินของพระบรมวงศานุวงศ์ และรถยนต์ในขบวนคณะรัฐมนตรี เป็นต้น

2.2 รถยนต์ราชการที่ใช้เพื่อการบรรทุกวัตถุและหรือวัสดุอันตราย ได้แก่ รถยนต์บรรทุกน้ำมัน รถยนต์บรรทุกสารเคมี รถยนต์บรรทุกก๊าซ เป็นต้น

2.3 รถยนต์ราชการในลักษณะเป็นรถยนต์โดยสารและหรือรถยนต์บัสโดยสารจำนวนตั้งแต่ 20 ที่นั่งขึ้นไป

กลุ่มที่ 3 อนุมัติในหลักการให้จัดทำประกันภัยรถยนต์ราชการภาคสมัครใจ สำหรับรถยนต์ราชการนอกเหนือจากกลุ่มที่ 2 ในอัตราร้อยละ 15 ของจำนวนรถยนต์ที่ส่วนราชการ/หน่วยงานจดทะเบียน และใช้งานอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้ ให้หัวหน้าส่วนราชการเป็นผู้พิจารณาอนุมัติให้จัดทำประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจตามความจำเป็นและเหมาะสมของส่วนราชการ/หน่วยงานนั้น ๆ

ประเภทของการจัดทำประกันภัยรถยนต์ราชการภาคสมัครใจ

เพื่อให้การทำประกันภัยรถยนต์ราชการภาคสมัครใจเป็นไปโดยเหมาะสมสอดคล้องกับความจำเป็นของหน่วยงาน และค่าเบี้ยประกันภัยคุ้มค่ากับความคุ้มครองที่จะได้รับและไม่เป็นการเพิ่มภาระงบประมาณโดยไม่จำเป็น ประกอบกับกรณีความรับผิดชอบของพนักงานขับรถยนต์ราชการตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ได้ให้ความคุ้มครองพนักงานขับรถยนต์ในกรณีที่กระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก หากการกระทำนั้นเกิดจากความประมาทเลินเล่อธรรมดา หน่วยงานจะเป็นผู้รับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้น แต่หากเกิดจากการกระทำโดยจงใจ หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง พนักงานขับรถยนต์ก็ต้องรับผิดชอบ ซึ่งเป็นความคุ้มครองเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ การจัดทำประกันภัยรถยนต์ราชการก็ควรมุ่งเน้นให้ความคุ้มครองประชาชนที่จะได้รับผลกระทบ

คณะกรรมการกลั่นกรองการจัดเอาประกันภัยทรัพย์สินของรัฐจึงกำหนดประเภทของการทำประกันภัยรถยนต์ราชการภาคสมัครใจ ดังนี้

1. การจัดทำประกันภัยรถยนต์ราชการภาคสมัครใจในกลุ่มที่ 1 - 2 ให้หัวหน้าส่วนราชการเป็นผู้พิจารณาประเภทของการจัดทำประกันภัยตามความจำเป็นและเหมาะสมของส่วนราชการ/หน่วยงานนั้น ๆ
2. การจัดทำประกันภัยรถยนต์ราชการภาคสมัครใจในกลุ่มที่ 3 ให้จัดทำประกันภัยรถยนต์ราชการภาคสมัครใจ ความคุ้มครองประเภทที่ 3 ในวงเงินความคุ้มครองไม่เกิน 300,000 บาทต่อคน

การจัดทำประกันภัยทรัพย์สินของทางราชการ

ทรัพย์สินที่จะเสนอขอทำประกันภัยได้ต้องเป็นทรัพย์สินของทางราชการและหรือเป็นทรัพย์สินที่สามารถดำเนินการจัดซื้อหรือจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535

หลักเกณฑ์เบื้องต้นสำหรับทรัพย์สินของทางราชการที่ขอทำประกัน ดังนี้

1. เป็นทรัพย์สินที่เมื่อเกิดความเสียหายแล้ว อาจส่งผลกระทบหรือเป็นอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของบุคคลอื่น เช่น เสาร์บ่งส่งสัญญาณ เสตรววัดคุณภาพอากาศ
2. เป็นทรัพย์สินที่ใช้เพื่อบริการสาธารณะ ซึ่งเมื่อได้รับความเสียหายแล้ว จะส่งผลกระทบต่อความเดือดร้อนของสาธารณชนเป็นวงกว้าง เช่น เชื้อน สนามบิน สถานีขนส่ง
3. เป็นทรัพย์สินที่มีมูลค่าสูงตั้งแต่ 100 ล้านบาทขึ้นไป เช่น อุปกรณ์ทางการแพทย์ อุปกรณ์ทางการสื่อสาร
4. ไม่เป็นทรัพย์สินที่มีเงื่อนไขตามสัญญา หรือสัญญาสัมปทานบังคับให้ต้องทำประกันภัย เนื่องจากต้องทำประกันภัยตามเงื่อนไขสัญญาอยู่แล้ว

รายการทรัพย์สินตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 ประกอบไปด้วย รายการวัสดุ ครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง คณะกรรมการกลั่นกรองการจัดเอาประกันภัยทรัพย์สินของรัฐ เห็นว่า รายการวัสดุเป็นทรัพย์สินที่ใช้แล้วหมดไปไม่สมควรที่จะทำประกันภัย จึงกำหนดให้ดำเนินการได้เฉพาะรายการครุภัณฑ์ และสิ่งก่อสร้าง ดังนี้

รายการครุภัณฑ์

รายการครุภัณฑ์ที่สำนักงานงบประมาณกำหนดราคามาตรฐาน ที่มีความเหมาะสมและสามารถเสนอขอจัดทำประกันภัยได้มี ดังนี้

- ครุภัณฑ์ก่อสร้าง
- ครุภัณฑ์การเกษตร
- ครุภัณฑ์การแพทย์
- ครุภัณฑ์โฆษณา
- ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ
- ครุภัณฑ์โรงงาน

และรายการครุภัณฑ์ที่สำนักงานงบประมาณไม่ได้กำหนดราคามาตรฐาน

รายการสิ่งก่อสร้าง

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2548 เห็นชอบ หลักเกณฑ์การประกันภัยทรัพย์สินของรัฐ โดยให้สิ่งก่อสร้างที่เป็นสถานที่ราชการภายในประเทศถือหลักประกันตนเอง เว้นแต่สถานที่ราชการที่มีคลังเก็บสิ่งของ หรือโรงงานของทางราชการทั่ว ๆ ไป ซึ่งอาจเกิดความเสียหายมากเมื่อเกิดอัคคีภัยให้จัดเอาประกันภัยได้

คณะกรรมการกลั่นกรองการจัดเอาประกันภัยทรัพย์สินของรัฐได้กำหนดคำนิยามของคำว่า “สถานที่ราชการ” หมายถึง อาคารสำนักงานหรืออาคารที่ทำการรวมถึงอาคารประกอบอื่นที่ใช้ประโยชน์ต่อเนื่อง และบ้านพักข้าราชการ

สิ่งก่อสร้างที่จะเสนอขอทำประกันภัยเพื่อให้คณะกรรมการกลั่นกรองการจัดเอาประกันภัยทรัพย์สินของรัฐ พิจารณาให้ความเห็นชอบจึงต้องเป็นสิ่งก่อสร้างที่ไม่อยู่ในความหมายของคำว่า “สถานที่ราชการ” และ ไม่เป็นสถานที่ราชการที่มีคลังเก็บสิ่งของ หรือโรงงานของทางราชการทั่ว ๆ ไป ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติ ให้จัดเอาประกันภัยได้แล้ว

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการกลั่นกรองการจัดเอาประกันภัยทรัพย์สินของรัฐ

กรมธนารักษ์ กองบริหารที่ราชพัสดุภูมิภาค

โทร 0 2278 5531 โทรสาร 0 2270 1890

www.treasury.go.th